

E²⁹⁹SCENA és la programació de teatre organitzada per Casa Amèrica Catalunya que sorgeix de la transcendència inequívoca de la dramaturgia llatinoamericana.

Viviana Suárez i Rosana Ibarra en *La hora de Clarice*

Eloi Benet en *El amor de las luciérnagas*

El projecte pretén representar obres clàssiques i contemporànies amb l'objectiu de difondre textos que, des de la singularitat pròpia llatinoamericana, han demostrat la seva capacitat per remoure consciències i acompanyar canvis socials i polítics des de la ironia o el drama.

Carolina Torres i Eloi Benet en *Cuentos dulces para niñas hipoglucémicas*

Annapaola Bardeloni en *Más de mil jueves*

E²⁹⁹SCENA també inclou dramaturgies i posades en escena concebudes i creades per Casa Amèrica Catalunya amb motiu d'alguna exposició, jornada temàtica o efemèride especial, així com algunes produccions externes.

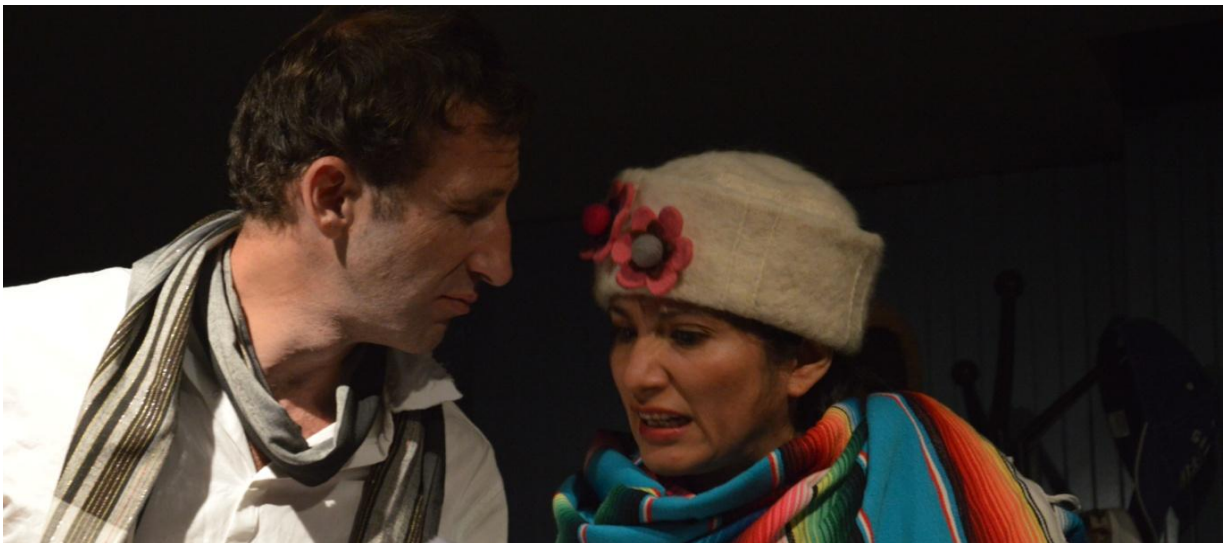

Anna Casas, Alicia González Laá i Rodrigo García
en *Pablo Neruda viene volando*

Cristina Osorno i Martín Brassesco en *Cuentos dulces para niñas hipogllicémicas*

La direcció artística de **E299SCENA** està a càrrec del cubà Alfredo Alonso, col·laborador habitual de l'àrea de teatre de Casa Amèrica Catalunya i compta amb la participació d'un equip d'actors molt divers quant a escoles i procedències geogràfiques: Argentina, Mèxic, Espanya, Colòmbia, Xile, Veneçuela i Brasil, la qual cosa fa de les escenes teatrals una coral molt àmplia d'accents i sensibilitats teatrals.

Abril Hernández i Eloi Benet en *El amor de las luciérnagas*.

La temporada 2015 d' **E299SCENA** va reunir les dramaturgies *Antes de entrar dejen salir* de l'argentí Oscar Viale, *El enano en la botella* del cubà Abilio Estévez, *Pablo Neruda viene volando* del xilè Jorge Díaz, *Cuentos dulces para niñas hipogllicémicas* del colombià Juan David Pascuales, *El amor de las luciérnagas* del mexicà Alejandro Ricaño i *¡Mátame, mamá!* del veneçolà Elio Palencia. Així com dues posades en escena *Quiay Medellín* i *La hora de Clarice* que es van programar amb motiu de l'exposició *Medellín 2 mirades* i el Festival Internacional *La hora de Clarice*, respectivament.

E²⁹⁹SCENA
TEATRE casa amèrica catalunya

TEMPORADA 2016

La edad de la ciruela. 7 de març
Arístides Vargas (Argentina/Equador)

Alicia González Laá i Lorena Carrizo. Foto: Casa Amèrica Catalunya

La edad de la ciruela és la història d'una família explicada a través de les seves dones, o el que es recorda d'elles; és un joc vertiginós del temps i la memòria. Dues germanes tornen, com a fantasmes curiosos, a la vella casa familiar de la qual totes les dones volien fugir. Necessiten recordar aquelles vides i aquell temps, per escapar una vegada i una altra a la recerca de la felicitat i seguir sent “dones que no serveixen per res, que no serveixen per a ningú... que no volen servir. Perquè ha de ser lleig servir per a alguna cosa i ser infeliç”.

Aristides Vargas. Nascut a Argentina en 1954, s'exilia en 1976 amb la implantació de la dictadura militar. S'estableix de forma permanent a Quito, Equador, on funda i dirigeix el grup teatral *Malayerba*, que s'ha convertit en un referent internacional del millor teatre llatinoamericà. Preocupat per temes com l'exili, la memòria, la identitat i el desarrelament, les seves obres posseeixen un llenguatge molt particular, on la poesia no està renyida amb un gran sentit de l'humor, i la paraula crea mons en els quals el record, la imaginació i el joc intenten, d'alguna manera, salvar-nos. Aristides Vargas és autor d'una extensa i reconeguda obra dramàtica, en la qual destaquen títols com a *Nuestra Señora de las Nubes*, *Jardín de pulpos*, *Pluma*, *La razón blindada*, *Donde el viento hace buñuelos* i *La edad de la ciruela*.

Más de mil jueves. 15 de març
Massimo Carlotto (Italia)

Annapaola Bardeloni. Foto: Assemblea Teatro

«Le irregolari», novel·la de Massimo Carlotto, va servir com a punt de partida per a la concepció de «Más de mil jueves», una història que reflecteix el dolor causat per la dictadura militar argentina. Aquest monòleg, de la companyia italiana Assemblea Teatro, s'erigeix en la veu que, des de la sala d'una casa qualsevol, denuncia el drama de les Mares de la Plaça de Maig argentines, dones a les quals la dictadura militar va arrencar als seus fills per sempre. Sostingut per un text valent i poètic, la companyia italiana posa en escena un espectacle d'enorme emoció i sensibilitat humana que denuncia els crims de lesa humanitat, les atrocitats comeses pels dictadors que es creien impunes contra el seu propi poble. L'obra teatral va sorgir a partir de les entrevistes que va tenir l'autor del llibre abans citat amb les Mares de Plaça de Maig, una associació que manté visqui la memòria dels desapareguts durant la dictadura de Videla. Renzo Sicco, director de Assemblea Teatro, va escollir aquest nom per a la seva obra durant una de les entrevistes, quan una mare va dir que «són més de mil dijous que nosaltres marxem», en clara referència a la llarga lluita que porta fent aquesta associació, més de 30 anys.

La neblina del ayer. 26 de maig i 14 de juny

Adaptació teatral d'Abilio Estévez de la novel·la de Leonardo Padura. (Cuba)

Viviani Godoy, Abril Hernández, Martín Brassesco i Eloi Benet. Foto: Casa Amèrica Catalunya

Violeta del Río, cantant de boleros dels anys cinquanta, va desaparèixer misteriosament al moment cim de la seva carrera. Mario Conde, l'investigador policial, ha abandonat fa anys el seu treball i sobreviu gràcies al negoci de compravenda de llibres de segona mà. En un antic exemplar, provinent d'una fabulosa biblioteca que cuidin dues germans, descobreix la fulla de revista on s'anuncia el retir de la mítica bolerista. El record d'aquella veu, la nostàlgia dels nits havaneres, la revolució cubana i tot el que va venir després, són trossos d'una història que un grup d'actors pretén recompondre, per entendre què va passar i quins pugues encara ser salvat.

Leonardo Padura (l'Havana, 1955). Novel·lista i periodista cubà. Premio Princesa d'Astúries de les Lletres 2015 i Premi Nacional de Literatura de Cuba en 2012. Va treballar com a guionista, periodista i crític, fins a aconseguir el reconeixement internacional amb la sèrie de novel·les policíiques protagonitzades pel detectiu Mario Conde. És un dels narradors més ambiciosos i internacionals en llengua espanyola. En 2016 es presentarà una teleserie de quatre capítols basada en el seu tetralogia policíica *Cuatro estaciones*. L'interpret del detectiu Mario Conde serà l'actor cubà Jorge Perugorría i el director, l'espanyol Félix Viscarret (*Bajo las estrellas*, 2007). La productora, espanyola, és Tornasol Films.

Abilio Estévez (l'Havana, 1954). Llicenciat en Llengua i Literatura Hispàniques, és narrador, poeta i dramaturg, i una de les figures claus de la literatura cubana contemporània. Autor de novel·les com *Tuyo es el reino*, *Los palacios distantes*, *El navegante dormido* i *El bailarín ruso de Montecarlo*. Resideix des de fa diversos anys a Barcelona.

La partida de Petra. 4 de juliol
Claudia Eid Asbún (Bolívia)

Cansada de la incòmoda sensació d'haver deixat d'existir al seu propi país, una jove llatinoamericana decideix viatjar a conèixer “el primer món”, on espera trobar gents i maneres de vida diferents. Les situacions inesperades i els personatges que es creuen en el seu camí la faran qüestionar-se conceptes com la identitat i la llibertat individual. *La partida de Petra* condueix al descobriment que, a poc a poc, “comences a pertànyer a totes parts”.

Claudia Eid Asbún (Cochabamba, Bolívia). Periodista, directora de teatre i dramaturga, dirigeix la companyia El Masticadero. Els seus textos teatrals s'han editat a Bolívia, Argentina, Espanya i Cuba, i a l'octubre es publicarà 'Desaparecidos' a Brasil. Va començar la seva carrera teatral en 1996 com a integrant de l'Elenc Municipal de Teatre de la ciutat de Cochabamba i, després de formar part d'alguns grups independents, va ingressar a Kíkinteatro, on va treballar com a actriu i directora. En 2004 va ser becada per Casa de América de Madrid, per realitzar un curs de direcció i dramaturgia, amb mestres com el colombià Santiago García i l'espanyol José Sanchís Sinisterra.

Arrojados al mundo sin cobertor de lana.

19 de setembre

Mario Cantú Toscano. (Mèxic)

Leticia Cavazos y Marco Treviño. Representación en Jalisco, México. Foto: Ricardo Castillo

Alguns de nosaltres podem veure'ns com aquests que són llançats al món sense un cobertor de llana i quan ens trobem a algú, doncs el parlar del clima es queda curt. Així succeeix amb dos desconeguts, un home i una dona, que comparteixen les seves solituds i exhibeixen les seves més profunds sentiments en trobar-se en una banca d'un parc on, sense pensar-ho, emprenen un viatge cap a la seva intimitat. L'obra t'embolica en la trobada de dos estranys. El parc i la banca són testimonis de com aquests solitaris transiten des de la desconfiança, el temor, la competència, feia l'atracció, l'empatia... amb una conversa frívola sobre el clima, el temps, les ereccions, l'evolució i el progrés.

Mario Cantú Tosca (Monterrey, Nuevo León 1973). Després de participar en diversos tallers teatrals i haver estat en una quinzena de muntatges universitaris i amateurs, als vint anys comença a involucrés en el cercle professional escrivint i dirigint l'obra *Complejo de Hamlet* en 1993. Es va graduar de la llicenciatura en Lletres Espanyoles en la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat Autònoma de Nuevo León en 1997. De 1998 a 1999 va ser becari del Centre d'Escriptors de Nuevo León. En 1998 va rebre el Premi Nacional Obra de Teatre que atorguen l'Institut Nacional de Belles arts i el govern de l'estat de Baja Califòrnia. En 2000 va obtenir el primer lloc en el Concurs Nacional de Dramatúrgia.

La secreta obscenidad de cada día.

14 de novembre

Marco Antonio de la Parra (Xile)

E²⁹⁹ SCENA
TEATRE casa amèrica catalunya

Imagen de archivo de la obra. León Cohen y Marco Antonio de la Parra. Foto: Teatro Mori

L'acció es desenvolupa en el Xile de Pinochet, a principis dels anys '80. Dos homes desconeguts es troben. Els dos es espíen i ensumen com dos gossos de presa. Després d'una baralla sense sentit, aquests dos homes estranys comencen a entaular un altre tipus de diàleg. Inicien un sense fi de jocs d'identitats. Allí comença un debat entre la teoria de la psicoanàlisi versus el materialisme dialèctic, buscant apassionadament les causes de la maldat i la foscor de la societat actual.

Marco Antonio de la Parra (Xile, 1952). Dramaturg, assagista i psiquiatre. Estudia medicina a la Universitat de Xile i s'especialitza en psiquiatria. Inicia la seva producció teatral en 1981, amb l'estrena de la seva obra *Lo crudo, lo cocido, lo podrido*. En 1987, funda el Teatro de la Pasión Inextinguible, i posteriorment va ser director artístic del Proyecto Transatlántico, de recerca escènica i extensió docent d'intercanvi teatral entre Xile i Espanya. Va ser agregat cultural de Xile a Espanya entre 1992 i 1993. A més de la dramaturgia, ha abordat el gènere assatgístic, amb textos com a *Carta abierta a Pinochet* i *El cuerpo de Chile*, i la narrativa, amb llibres com a *Sueños eróticos/Amores imposibles*.

Director **Alfredo Alonso**

Llicenciat en Arts Escèniques per l'Institut Superior d'Art de l'Havana, ha treballat com a actor i director de teatre, així com al cinema i la televisió. Entre els seus principals treballs com a actor destaquen les obres *La Marquesa Rosalinda*, *Sueño de una noche de verano*, *Las brujas de Salem* y *Vagos rumores* on va interpretar al poeta José Jacinto Milanés, treball pel qual va rebre al 1997, el Premi d'Actuació de la Unió d'Escriptors i Artistes de Cuba, i el Premi ACE, de l'Associació de Cronistes d'Espectacles de Nova York. Va formar part del ventall del *culebrot* televisiu *Salir de noche* i de la pel·lícula *Mirada*.

Directora convidada **Ginnette Muñoz-Rocha**

Llicenciada en direcció escènica i dramàtica per l'Institut del Teatre i en Psicologia per la Universitat Javeriana de Bogotá. Màster en Psicopatologia infantil i Juvenil ISEP. Autora de les dramàtiques *Cálido Invierno*, *Simetrías*, *In vitro*, *Anna Liisan Tarina*, *Mientras te espero* y *Radio Patera o el Síndrome de Ulises*. Amb la seva obra *In vitro* va rebre el premi del jurat en la 7a Mostra de Teatre de Barcelona i amb *Radio Patera o el Síndrome de Ulises* el Premi Factoria- Postgraus de l'Institut del Teatre de Barcelona en el 2004. Al 2008 va dirigir el cicle de lectures dramatitzades *Del text a la Sala* de Casa Amèrica Catalunya i, recentment, una escenificació sobre la vida i obra de l'escriptora brasilera Clarice Lispector.

Actors

Alicia González Laá (Catalunya)

Joaquín Daniel (Argentina)

Rosana Ibarra (Brasil)

Eloi Benet (Catalunya)

Cristina Osorno (Colòmbia)

Lorena Carrizo (Xile)

Abril Hernández (Mèxic)

Viviani Godoy (Brasil)

Carolina Torres (Colòmbia)

Martín Brassesco (Veneçuela)

Anna Casas (Catalunya)

Viviana Suárez (Colòmbia)

Rodrigo García (Madrid)

William Arunategui (Colòmbia)

Elizabeth Urbina (Veneçuela)

Carmen Elisa Arcila Ríos (Colòmbia)

